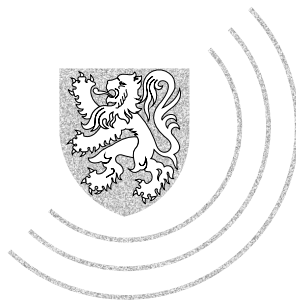

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **352** (2009-2010) – Nr. 1
ingediend op 3 februari 2010 (2009-2010)

Voorstel van resolutie

van de heren Jos De Meyer, Carl Decaluwe, Bart Martens en
Marc Hendrickx en de dames Michèle Hostekint, Liesbeth Homans
en Veerle Heeren

betreffende de preventie van koolstofmonoxidevergiftiging

TOELICHTING

Elk jaar opnieuw vallen er in de wintermaanden tientallen slachtoffers door koolstofmonoxidevergiftiging (CO). Jarenlange inspanningen om door middel van preventiecampagnes de mensen attent te maken op het gevaar van koolmonoxide hebben nog niet kunnen verhinderen dat er slachtoffers blijven vallen: tot zeshonderd ongevallen per jaar en veertig tot vijftig met dodelijke afloop. CO ontstaat bij een slechte of onvolledige verbranding van kolen, gas, hout, mazout, petroleum enzovoort. Een CO-vergiftiging is bijna altijd te wijten aan één van de volgende drie oorzaken: geen of onvoldoende toevoer van verse lucht, een slecht trekkende schoorsteen en/of een onveilig verwarmingstoestel.

Onderstaande cijfers¹ geven het aantal slachtoffers van CO-intoxicatie weer van de afgelopen jaren. In 2008 werden 688 CO-ongevallen opgespoord waarbij 1434 slachtoffers vielen. Er werden 32 dodelijke ongevallen (41 sterfgevallen) gemeld, te wijten aan koolstofmonoxidevergiftiging.

Jaar	Aantal ongevallen	Aantal slachtoffers	Aantal sterfgevallen
1995	1036	1678	61
1996	948	1614	44
1997	854	1578	42
1998	774	1615	44
1999	634	1229	49
2000	665	1358	37
2001	890	1715	43
2002	613	1302	26
2003	628	1228	32
2004	675	1422	36
2005	576	1224	32
2006	674	1420	49
2007	564	1141	11
2008	688	1434	41

Bijna veertig procent van de ongevallen doet zich voor in een badkamer, een goede twintig procent in de eetkamer. Voornamelijk apparaten voor de productie van warm water, met name de kleine waterverwarmers en badgeisers, blijken de belangrijkste intoxicatiebronnen. Door een onvoldoende luchtdoorstroming of een slechte afvoer van verbrande gassen hoopt koolstofmonoxide zich op in de lucht en bereikt zeer snel een kritische concentratie.

Algemeen wordt gesteld dat CO-vergiftiging kan worden vermeden door te zorgen voor:

- voldoende luchttoevoer: een tekort aan zuurstof kan CO veroorzaken in het verwarmingstoestel. De kamer moet dus permanent goed verlucht worden en dat geldt zeker voor kleine kamers en badkamers. Verlucht de kamer extra bij mist en windstilte;
- een goed trekkende schoorsteen: een schoorsteen of buis moet de verbrandingsgasen afvoeren naar buiten. Wanneer de gassen niet snel genoeg de schoorsteen verlaten, koelen ze af en slaan ze terug in de kamer. Het is dan ook aan te bevelen om door een vakman te laten nagaan of uw schoorsteen geschikt is voor uw verwarmingstoestel;
- het installeren van veilige verwarmingstoestellen: verwarmingstoestellen moeten altijd geplaatst en onderhouden worden door een ter zake technisch geschoold persoon. De toestellen moeten ook op de juiste manier gebruikt worden. Gasgeisers, aangesloten op een bad of een douche, zijn verantwoordelijk voor het grootste deel van de CO-vergif-

¹ Dr. Bernadette Tissot. Federaal register der CO-intoxicaties. Rapport 1 januari – 31 december 2008.

tigingen. Problemen ontstaan omdat gasgeisers vaak niet worden gebruikt waarvoor ze dienen. Zo wordt een ‘5 literkeukengeiser’ (enkel geschikt voor gootsteen of wastafel) soms aangesloten op een bad, terwijl dit toestel ongeschikt is om zoveel water te verwarmen.

De Vlaamse overheid levert reeds inspanningen om CO-vergiftiging te vermijden. Ter illustratie kan verwezen worden naar het besluit van 18 december 1992 houdende instelling van een aanpassings- en verbeteringspremie. Dat voorziet reeds in een tegemoetkoming voor werkzaamheden die erop gericht zijn CO-intoxicatie te verhelpen, meer bepaald:

- a) de plaatsing van een waterverwarmingstoestel met gesloten verbrandingsruimte;
- b) de plaatsing van een verwarmingstoestel met gesloten verbrandingsruimte (met maximaal drie toestellen die voor subsidiëring in aanmerking komen);
- c) de installatie van of omschakeling naar centrale verwarming;
- d) het bouwen, verbouwen, herstellen of aanpassen van een rookkanaal.

Het ministerieel besluit van 9 maart 2007 voorziet zelfs in de subsidiëring van de plaatsing van CO-melders. Het plaatsen van dergelijke melders is ten eerste aan te raden, maar dergelijke toestellen nemen de oorzaak van de CO-productie niet weg.

De preventiemaatregelen van de hogere overheden – denken we naast de inspanningen van de Vlaamse overheid onder meer ook aan de campagne ‘Hou de stille moordenaar buiten’ van de FOD Binnenlandse Zaken – worden aangevuld met een hele reeks acties van steden, gemeenten (bijvoorbeeld jaarlijkse campagne van Gent, premies in Kortrijk), provincies, energieleveranciers, mutualiteiten enzovoort. En toch blijven er elk jaar slachtoffers vallen. Slachtoffers die kunnen vermeden worden door een correcte installatie, gebruik en onderhoud van apparaten. Daarvoor is evenwel een gecoördineerde actie nodig van alle overheden samen die elk op hun bevoegdheidsterrein maximale inspanningen leveren om het probleem aan te pakken en die moet resulteren in een gerichte campagne die zowel inzet op preventie en sensibilisering als op de versnelde vervanging van verouderde en gevaarlijke toestellen. De Vlaamse overheid kan daarbij in elk geval een leidende rol op zich nemen.

Jos DE MEYER

Carl DECALUWE

Bart MARTENS

Marc HENDRICKX

Michèle HOSTEKINT

Liesbeth HOMANS

Veerle HEEREN

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

- gelet op:
 - 1° de slachtoffers die elk jaar opnieuw vallen ten gevolge van koolstofmonoxidevergiftiging;
 - 2° het feit dat de preventiecampagnes die door de verschillende overheden worden opgezet, alsnog niet resulteren in een gevoelige vermindering van het aantal slachtoffers;
 - 3° het feit dat de verschillende initiatieven van federale, Vlaamse, provinciale en lokale overheden meer op elkaar moeten worden afgestemd om maximaal resultaat te bereiken;
- vraagt de Vlaamse Regering:
 - 1° in samenwerking met de federale, de provinciale en de Vlaamse overheden jaarlijks een informatie- en sensibiliseringscampagne op te zetten die wijst op de gevaren van koolstofmonoxidevergiftiging;
 - 2° het Agentschap Wonen Vlaanderen maximaal in te zetten op het detecteren van risico's op koolstofmonoxidevergiftiging;
 - 3° een belangrijke rol voor de gemeenten te reserveren in het preventiebeleid, vermits deze lokale overheden het dichtst bij de burger staan en dus het best geplaatst zijn om niet alleen vooronderzoeken te doen, maar ook potentiële problemen te detecteren;
 - 4° de mogelijkheden om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming voor het uitvoeren van werkzaamheden die het risico op koolstofmonoxidevergiftiging voorkomen, meer bekend te maken.

Jos DE MEYER

Carl DECALUWE

Bart MARTENS

Marc HENDRICKX

Michèle HOSTEKINT

Liesbeth HOMANS

Veerle HEEREN